

undgaa enhver ikke absolut nødvendig Udgift for Kolonialkasserne. Det ærede Medlem mindede om, at Oprøret, den ulykkelige Begivenhed paa Den St. Croix, havde ramt Den paa en Tid, da Guvernøren ikke var tilstede. Sa, det er ganske rigtigt, men Dens lovlige Overøvrighed, nemlig Præsidenten, var tilstede. Naar jeg skulde udtale, hvad der for mit Bedkommende kunde gjøre den paatænkte Ordning mest tvivlsom, er det det, at det endnu ikke er opnaaet at faae en Dampskibsforbindelse mellem Verne bragt tilstede. Dersom en saadan let Forbindelse var tilstede, ser jeg ikke rettere, end at det i og for sig vilde være — ja, jeg bruger det stærke Udtryk — absurd at fastholde to Øvrighedspersoner for et saa overordentlig lille Omraade som dette. Men om der end ikke er en Dampskibsforbindelse, en saadan daglig eller let og hurtig Forbindelse mellem Verne, saa er der dog nu en Telegrafforbindelse, og jeg skjønner ikke rettere, end at dens Tilstedeværelse ialtfald i mange Tilfælde maa kunne raade Bod paa Savnet af et let Middel for Guvernøren til at stifte Opholdssted. Jeg kan kun hyderligere anbefale Lovforslaget til det ærede Thing.

Svar: Jeg takker den høitærede Minister for de meddelte Oplysninger; men jeg vil ikke sige, at jeg er bleven meget klarere over Forholdene, hvad der har været paa Tale tidligere, naar der har været tænkt paa kun at have een Overøvrighed, har vistnok været, at St. Croix skulde være dens Sæde, og hvad jeg har villet gjøre gjældende og henstille til den høitærede Minister, var ogsaa navnlig, at naar dette Forslag nu bliver Lov, og Ministeren beslutter sig til at forandre de nuværende Forhold, det saa maa blive udsjort paa en saadan Maade, at St. Croix virkelig bliver Centrum for Administrationen saaledes at Guvernøren der søger sit faste Ophold og kun leilighedsvis kommer til St. Thomas. Nu er Forholdet det omvendte, at det kun er paa Besøg, at Guvernøren opholder sig paa St. Croix. Da jeg hører, at dette ogsaa er den høitærede Ministers Opfattelse, er jeg bleven noget beroliget derved. Men jeg vil ikke negte, at det ikke var nogen syndelig Veiledning eller Forklaring, jeg fik ved Bemærkningen om Departementscheferne; thi der er jo den væsentlige Forskjel, at med Hensyn til sin Departementschef er Ministeren raadig over hans Ansættelse og Afstedigelse, medens Forholdet her er noget anderledes, idet Guvernøren faar en Sekretær sendt fra Kjøbenhavn og

derfor ikke er ganske saaledes stillet overfor ham, som en Minister overfor sin Departementschef. Nu ser jeg, at der i Betænkningen er henvist til de nuværende Guvernementssekretærer paa St. Croix og St. Thomas; men jeg veed ikke, om der derved er sigtet til Embederne eller til de nuværende Personer, og det vil ganske vist være af nogen Betydning for dette Spørgsmaal. Den meget ærede Minister gav mig ikke Oplysning om Forholdet mellem de to Øer i Henseende til Udredelse af Omkostningerne. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den høitærede Minister vilde oplyse os derom, da et æret Medlem (Tvermoes), der er kjendt i Vestindien ved sin Vidskabskab der, som er os Alle i Grindring (Tvermoes: og paastjønnet), ja, og som maaste fortjene større Paastjønning, end den har fundet, har ytret her, at efter hans Mening vilde St. Croix tjene meget betydelig paa denne Forretning, Noget som 16—17,000 Kr. Jeg tror nu, at det er en ren Fantasi, ligesom jeg tror, at Udskilligt af, hvad det ærede Medlem har oplyst om Verne, henhører til det samme Omraade. Men maatte den høitærede Minister vil oplyse, hvilke Summer St. Croix kan tjene paa den Forretning. Jeg tror ikke, at de tilnærmelsesvis ville naae op til, hvad det ærede Medlem angav, men at, hvis det er Noget, der kan tjenes, saa er det en ren Bagatel.

Finanzministeren (Estrup): Hidtil har Forholdet jo været det, at naar Guvernøren har besøgt St. Croix, har han kun været der som Gæst. For Fremtiden vil han have sit Guvernementshus staaende paa St. Croix ligesaa fuldt som paa St. Thomas, have fast Bolig ligesaa fuldt paa St. Croix som paa St. Thomas. Det er utvivlsomt Meningen, at de nuværende to Sekretærer, Guvernementssekretæren og Præsidentstabssekretæren, som de kaldes, skulle indtræde som Guvernementssekretærer. Det er utvivlsomt Meningen, men Personforandringer kunne jo finde Sted, og naar jeg har udtalt dette, saa tror jeg ogsaa, at deri ligger, at man ikke maa danne sig den Forestilling om de nye Guvernementssekretærer, at det er nogle unge Mennester, der, ligesom mange andre Sekretærer, assistere Guvernøren. De have de øverste Pladser i Administrationen under Guvernøren, Pladser, som i Betydning ialtfald kun staa tilbage for Overdommerens, og som man maa antage, at man altid maa kunne faae af de bedste og modneste Kræfter, der ere til Disposition, til at overtage.